

РЕШЕНИЕ

№ 6996

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7990** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД /“ЕР ЮГ“/, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], подадена чрез надлежно упълномощен процесуален представител – юрк. К. Н., срещу Решение № Ж-636 от 14.07.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което жалба от „Алдекс“ ООД на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ, вр. чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на електроразпределителното дружество са дадени следните задължителни указания: 1. в едномесечен срок след получаване на решението да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване за обект с адрес: [населено място], [улица], с клиентски № [ЕГН] в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя „Алдекс“ ООД и 2. в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно поради липса на компетентност, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Конкретни съображения за невалидност на акта не се сочат. Излагат се доводи, че административният орган не е събрал и изследвал всички релевантни за случая факти и обстоятелства. Твърди се, че

Комисията е основала решението си с това, че ЕР ЮГ неоснователно отказва да измести процесния електромер до или на границата на имота на жалбоподателя „Алдекс“ ООД. Жалбоподателят акцентира, че в случая не е налице отказ, а спорът между страните е кой трябва да понесе разходите по изместване на средството за търговско измерване /СТИ/. В тази насока се излагат подробни аргументи по приложението на чл.120, ал. 1 ЗЕ. Сочи се, че разпоредбата има действие занапред, а след като няма изрична разпоредба, която да придава обратна сила на тази разпоредба, законодателят не е имал за цел да преуреди заварените положения по вече присъединени обекти към електроразпределителната мрежа. Тезата на жалбоподателя е, че за дружеството не е възникнало задължение да измести всички съществуващи електромерни табла до или на границата на имотите на клиентите. Излагат се твърдения, че електромерното табло, ведно с електромера са били монтирани преди 1999 г. когато не е имало изискване за поставяне на електромерните табла на границата на имота на клиента и таблото е поставено в съответствие с действащата преди 1999 г. нормативна уредба. Искането до съда е за отмяна на оспореното Решение № Ж-636. Претендират се разноски.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез юрк. К., оспорва жалбата. Допълнителни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Алдекс“ ЕООД, редовно призована, не се представлява в с.з. В писмен отговор от упълномощен процесуален представител – адв. С. Ц., изразява становище за неоснователност на оспорването. Претендират се разноски.

Участвалият в производството представител на Софийска градска прокуратура - прокурор П., дава становище за законосъобразност на обжалваното решение, респ. неоснователност на подадената срещу него жалба.

Административен съд - София-град, III отделение, 75 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № Е-11А-00-18/27.04.2023 г. на „Алдекс“ ЕООД срещу ЕР ЮГ, с която се възразява срещу местоположението на средството за търговско измерване (СТИ) за измерване на консумираната електрическа енергия на обект с адрес: имот с идентификатор 58356.506.128. ведно с построените в него сгради, с административен адрес [населено място], [улица]. Искането в жалбата е електроразпределителното дружество да измести за своя сметка електромерното табло, така че неговото местоположение да отговаря на нормативните изисквания.

При проверката на жалбата е установено, че Алдекс“ ООД е клиент на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, клиентски № [ЕГН], като СТИ е разположено в имот с идентификатор 58350.506.504, който се намира на ъгъла на [улица]и [улица]в [населено място]. Дружеството е заявило пред ЕР ЮГ, че електромерното табло с ИТН 2728704 трябва да бъде преместено до или на границата на ПИ 58350.506.128 съобразно нормативните изисквания.

В отговор е получил уведомление от електроразпределителното дружество, че изместването на електросъоръжението трябва да стане за сметка на клиента.

В съответствие с чл. 143, ал. 6 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изискано становище от електроразпределителното дружество. В него е посочено, че „Алдекс“ ООД е клиент на ЕР ЮГ с клиентски №

[ЕГН]. На 13.01.2023 г. дружеството е подало заявление за изместване на електромерното табло. На 20.01.2023 г. е депозирано заявление относно искане на информация за възможността да бъде изместено електромерното табло. Въз основа на подаденото заявление ЕР Юг е предприело действия, с които да извърши проучване за възможността за изместване на цитираното в жалбата съоръжение. Дружеството е изпратило писмо с изх. № 10281886/23.01.2023 г., с което е уведомило клиента, че изместването е възможно и по какъв ред да се извърши същото. В становището са цитираните разпоредбите на чл. 29, ал. 5 и ал. 7 от Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), указващи законово допустимите места за монтиране на електромерните табла. Според електроразпределителното дружество цитираните разпоредби не вменят задължение на оператора да измести за своя сметка заварените електромерни табла или самите измервателни средства в случай, че са разположени на място, различно от посоченото в тях. Наред с това, е обоснована тезата, че се касае за енергийни съоръжения, които се субсумират в дефиницията за енергиен обект по смисъла на § 1. т. 23 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ. Поради това и доколкото искането е за неговото изместване, единствената законова възможност за такова е предвиденият в Закона за устройство на територията (ЗУТ) ред: изместване на енергиен обект (в случая електромерно табло), за който са възникнали законови сервитутни права, е възможно единствено при условията на чл. 64, ал. 5, във връзка с ал. 1, т. 4 и чл. 73, ал. 1 ЗУТ. Според цитираната разпоредба „при необходимост от изменение на положението или устройството на заварени строежи - надземни мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство и са за негова сметка.“

Въз основа на събраните данни и доказателства Комисията е приела, че съществуващото местоположение на СТИ не отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ. Посочено е, че СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло, а видно от кадастралната карта същото се намира в имот с идентификатор 58350.506.504. на около 100 м от имотната граница на клиента. Съобразена е регламентацията в чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6, при което е прието, че електромерното табло за захранване на горепосочения обект трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта.

С тези мотиви и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. са дадени оспорените задължителни указания.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи: Жалбата срещу Решение № Ж-636 от 14.07.2023 г. е процесуално допустима, като подадена в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 13, ал. 9 ЗЕ, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Неоснователно е бланкетно изложеното в жалбата възражение за невалидност на акта. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 ЗЕ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ (изм. ДВ, бр. 9 от 2022 г., в сила от 1.02.2022 г.) Комисията е колегиален орган и се състои от 5 членове, включително председател. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. Видно от приложения по делото Протокол № 231 от проведеното на 14.07.2023 г. закрито заседание на КЕВР, решението е взето с два гласа „за“, от които един глас на член на комисията със стаж в енергетиката. Следователно оспореното решение е издадено от компетентен орган и при наличие на изискуемия кворум.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са от такова естество, че да рефлектират върху законосъобразността и обосноваването му. Спазени са изискванията на Глава девета от наредба № 3 от 2013 г. Изискано е становище от електроразпределителното предприятие. Събрани са всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по случая и проверка на подадената жалба.

По отношение на материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Между страните не е спорно, че „Алдекс“ ЕООД - заинтересована страна в настоящото производство, е собственик на имот с идентификатор 58356.506.128, ведно с построените в него сгради, с административен адрес в [населено място], [улица]. Дружеството е абонат на ЕР ЮГ с клиентски номер [ЕГН], като електромерното табло е разположено в имот с идентификатор 58356.506.564, който се намира на ъгъла на [улица] и [улица] в [населено място], т.е. извън имотната граница на клиента. Страните не спорят и за това, че местоположението на СТИ за обекта не отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, тъй като СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло, а в случая то се намирала на близо 100 м. от имота на „Алдекс“ ЕООД. Самият жалбоподател потвърждава, че към момента на издаване на акта на КЕВР процесният електромер се намира на около 60-70 метра от имота на клиента. Към това признание за факти следва да се добави, че по делото е приложена изходяща от жалбоподателя електронна комуникация от 28.10.2020 г. /л. 30/, от 09.12.2022 г. /л. 50/ и от 13.01.2023 г. /л. 51/, в която изрично е заявено, че „електромерът е изнесен преди време от страна на ЕР ЮГ, поради съображения за сигурност“.

Следователно при безспорност на обстоятелството, че местоположението на процесното СТИ не отговаря на изискванията на 120, ал. 1 ЗЕ, спорът е дали разходите за изместването му следва да се понесат от клиента, както твърди ЕР ЮГ, или са за сметка на електроразпределителното дружество. В тази насока жалбоподателя неоснователно възразява, че КЕВР е изместила спорния въпрос, като вместо да се произнесе в чия тежест следва да са разходите по преместването на СТИ, е ограничила преценката си до това съответно ли е местоположението му с оглед

посоченото в чл. 120, ал. 1 ЗЕ, респ. чл. 29, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № 6 от 2014 г.

Цитираната разпоредба от ЗЕ е ясна и категорична, че електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване – собственост на оператора на съответната електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. Нормата е допълнена от регламентацията в чл. 29, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № 6 от 2014 г. Съгласно чл. 29, ал. 8 от Наредба № 6 електромерните табла, без съоръженията в отделната секция по ал. 3, са собственост на оператора на разпределителната мрежа и се поддържат от и за негова сметка. В случая процесното измервателно средство се намира извън имота на заинтересованата страна, който факт не се оспорва от електроразпределителното дружество. Ето защо и с оглед посочената по-горе нормативна уредба правомерни са дадените на ЕР ЮГ задължителни указания за изместване на СТИ до или на границата на имота на „Алдекс“ ЕООД.

Неоснователни са наведените доводи, че нормата на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ е неприложима в настоящия случай, тъй като същата действа за напред и не може да преуреди заварените положения по вече присъединени обекти към електроразпределителната мрежа, поради което за ЕР ЮГ не е възникнало задължение да измести съществуващото и присъединено преди 1999 г. електромерно табло до или на границата на имота на „Алдекс“ ЕООД. Мястото за присъединяване е изначално определено при действието на чл. 91 от Закона за енергетиката и енергийната ефективност в редакцията му обн. ДВ, бр. 64/1999 година. В него е предвидено сключването на писмени договори за присъединяване на обектите към разпределителната мрежа при условия, определени в наредба. Такава е действалата към онзи момент Наредба за присъединяване към преносната и разпределителната мрежа на производители и потребители, отменена едва през 2005 година. Съгласно чл. 27 от нея, електромерните табла се монтират на границата на имота. А самата граница на собственост между ел. съоръженията на електроенергийното предприятие и на потребителя, се определя от начина на присъединяване и от вида на съоръженията в мястото на присъединяване. На разпределителното дружество е предоставено правото да избере точното място на монтажа на електромерните табла, стига същите да са до или на границата на имота. Законодателната логика и правила, съществуващи още от 1999 година, продължават и в следващите нормативни актове, регламентиращи правоотношенията по присъединяване. Пример в тази връзка е нормата на чл. 120 от действащия понастоящем Закон за енергетиката. В ал. 1 от него е определено, че ел. енергията, доставена на крайни клиенти, се измерва със СТИ, разположени до или на границата на имота на клиента. На свой ред в чл. 28, ал. 2 и 5 от издадената в изпълнение на закона Наредба № 6 от 2004 година и в двете ѝ редакции, съответно ДВ, бр. 74/2004 година и изменената в ДВ, бр. 25/2008 година, се изисква СТИ да са монтирани в самостоятелни табла, наричани електромерни табла, монтирани до или на границата на имота на потребителя на място, определено от разпределителното дружество. Именно тези правила не са спазени в конкретния случай.

Защитната теза на жалбоподателя не намира подкрепа в приетото за сведение решение № 1195 от 09.02.2022 г. по адм. дело № 5135/2021 г. на ВАС, Ш, с което само като краен резултат е оставено в сила решение № 1669 от 16.03.2021 г. по адм. дело № 10588/2020 г. на АССГ.

Аргумент в подкрепа на тезата на жалбоподателя не следва и от данните за заявено от дружеството изграждане на Ф. в процесния имот. Нормата на чл. 1, ал. 1, т. 3 от

Наредба № 6, на която се позовава ЕР ЮГ визира промени в присъединяването на съществуващи присъединени към електрическите мрежи обекти и електрически централи. Тази разпоредба за конкретния правен спор е неприложима. В случая не се касае за промяна в присъединяването на обект по § 1, т. 23 от ЗЕ, поради което поисканата такса за изместване на СТИ по смисъла на §1, т. 58 от ДР на ЗЕ не намира основание в чл. 4, ал. 6 от Наредба № 6. Изместването на процесния електромер не съставлява промяна на условията за присъединяване. В конкретният случай спорът е свързан с изпълнението на задълженията по ЗЕ, от който произтича и мястото на монтиране на таблото, определено в правилата. Поради това не може да се приеме тезата, че се касае за промяна, която предполага наличие на искане от клиента и съответно поемане на разноските. В случая решаващо е, че е налице неспазване на правилата за монтиране на СТИ от страна на ЕР ЮГ, поради което правомерно се явява предписаното от КЕВР изместване на измервателното средство. Иницирираното от електроразпределителното дружество оспорване, като неоснователно, следва да се отхвърли.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК заинтересованата страна също има право на разноски за заплатения на адв. С. Ц. адвокатски хонорар, който съобразно приложените договор за правна защита и съдействие и фактура за извършено плащане, възлиза на 1200 лв. с ДДС. Адвокатското възнаграждение съответства на минимално посоченото в чл. 8 ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при съобразяване на § 2а от ДР на Наредбата.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД срещу Решение № Ж-636 от 14.07.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на „Алдекс“ ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], разноски за адвокатски хонорар в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: